

वर्ष-१५ । अड्ड : ३०१ । २०८० पुष २९ गते आईटवार (14th Jan 2024 Sunday)

Pratidin National Daily

मूल्य-८५/-

२४ घण्टाको बिचमा सडक दुर्घटनामा २४ जनाको मृत्यु

भाषा(प्रस) । २४ घण्टाको बिचमा भायासहित काठमाडौं, दाढ़ी, बालुवाडामायतका जिल्लामा भएका सवारी दुर्घटनामा २४ जनाले ज्यान युमाएपछि सडक सुरक्षाबाट प्रसन उठेको छ । शुक्रबार राति दाङको भालुवाडामा भएको यात्रुवाहक बस दुर्घटनामा १२ जनाको मृत्यु भएको थिए । बाँकोको नेपालगञ्जबाट काठमाडौं तर्फ जाँदै गरेको बस दाङको भालुवाडामायतका राप्ती नदीमा खस्ता मृत्यु हुेको १२ जनाको मृत्यु भएको दाङका प्रहरी प्रमुख प्रहरी उपरीकाक रामबहादुर केसाले जानकारी दिए । उका अनुसार मृतकका शवलाई लमहीमिति लमही अस्तालमा राखिएको छ भने केहीलाई आफनको जिम्मा लगाइयाएको छ ।

दुर्घटनामा मृत्यु हुेका मकवानपुरको हेटौंडाका ३९ वर्षीय सौरभ विष्ट, काठमाडौंको चन्द्रागारि नगरपालिका-१५ का ६५ वर्षीय ताराकान्त पाण्डे, भारत उत्तर प्रदेशका

३१ वर्षीय मुने, जुम्लाको चन्दननाथ नगरपालिका-९ का ४० वर्षीय मुनबहादुर रावत, बाँकोका २० वर्षीय रामबहादुर हरिजन, रुक्मिको गोतामपोट-९ का २५ वर्षीय दीपक डाँगी, भारत विहारका ६७ वर्षीय योगेन्द्र राम तथा बाँकोको नेपालगञ्जकी ६० वर्षीय कुमुष बस्नेत लगायत छन् । उर्धटनामा परी घाइते भएकामध्ये आठ जनाको बाँकोको कोहलपुरीस्थित शिक्षण

अस्पतालमा उपचार भइरहेको इलाका प्रहरी कार्यालय कोहलपुरको प्रमुख प्रहरी नायब उपरीकाक सुन्नर तिवारीले जानकारी दिए । उनका अनुसार पाँचबटा एम्बुलेन्समा घाँटेलाई शिक्षण अस्पताल पठाइएको थिए । इलाका प्रहरी कार्यालय भालुवाडाका भएको प्रहरीलाई बयान दिएका छन् । उनका अनुसार गाडीको चक्का नमुनेको र एककासि पुलको रेलिङ क्रस गरेर नदीमा बस खसेको थिए ।

❖ बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

भापामा दुईजनाको मृत्यु, ७ घाइते

दिशाबाट आउँदै गरेको बा १४ च ६०३ न को कार एकापसमा जुधेको बताइएको

छ नाम, थर र वतन नभुलेको मोटरसाइकल चालकको बितामीडी हरिस्टिल बितामीडमा उपचारका क्रममा मृत्यु भएको हो । त्यसै मोटरसाइकलको पाण्डाइ सवार २५ वर्षीय अनुप ढकाल गंभीर घाइते भएका छन् भने कार्या सवार चार जना पाँच घाइते भएका छन् । घाइते हुनेहरुमा कार चालक बितामोड ३ बस्ने ५० वर्षीय अनिलकुमार शाह, बितामोड-४ बस्ने ५३ वर्षीय

जयप्रकाश शाह र बितामोड -३ बस्ने ४४ वर्षीय रञ्जन शाह र बितामोड ३ बस्ने ५३ वर्षीय ललित शाह घाइते भई बितामीटी अस्पताल बितामोडमा उपचार भइरहेको भाषा ट्राफिकले जानाएको छ । त्यसै शनिवार दिउँसो ३.५० बजे कमल गाउँपालिका ४ चुलाचुली मोडमा दुईवटा मोटरसाइकल र एउटा स्कुटर ठाँकिदा शाह, बितामोड-४ बस्ने ५३ वर्षीय

❖ बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

श्रीमतीको हत्यापछि फरार कुरुम्वाड पत्राउ

अस्पतालमा उपचार भइरहेको प्रहरीले जानाएको छ ।

गोमा मिकलाजुङ-३ स्थित माझी घरमै बस्ने आएकी छिन् । कुरुम्वाड दमतीबीच पारिवारिक बेमेल रहेको स्थानीय बताउँछन् । उनीहरुको विवाद मिलाउन बसेका बहत खुकुरी प्रहर भएको थिए ।

खुकुरी प्रहर गरी फरार रहेका कुरुम्वाडलाई शनिवार बिहान ७ बजे जिल्ला प्रहरी कार्यालय पाँचथरका प्रहरी निरीक्षक दिवस कुनै नेतृत्वको टोलीले पक्राउ गरेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय पाँचथरले जानाएको छ ।

❖ बाँकी तेस्रो पृष्ठमा

हत्या गरेको प्रहरीले जानाएको छ । तुवेवा-४ स्थित घरबाट सुसारानी पुगेका ३५ वर्षीय कुरुम्वाडले खुकुरी प्रहर गर्दा छिपेकी महेन्द्र शेर्थ र गोमाकी आमा कान्छीमाया फियाक घाइते भएका छन् । घाइते दुवै जनाको बितामोडिस्थित बीएण्डसी

भाषा(प्रस) । श्रीमतीको हत्यासंसै २ जनालाई खुकुरी प्रहर गरी घाइते बानाएर फरार रहेका पाँचथर तुवेवा गाँयाँलाका-४ निवासी असफल कुरुम्वाडलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ ।

उलाई तुवेवा-५ पछेरे टोलाई पक्राउ गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय पाँचथरका प्रहरी निरीक्षक सुमित कुशावाहाले जानकारी दिए ।

कुरुम्वाडले पुष २६ गते राति ८ बजे धारायारी विवादमा मिकलाजुङ गाउँपालिका-३ आरुपोटेस्थित माझी घरमा रहेकी ३५ वर्षीया श्रीमती गोमा फियाकको खुकुरी प्रहर गरी

“स्वदेशी उत्पादनको प्रवर्द्धन हाम्रो अभियान”

नेपाली जुता उद्योगी समूह संगको सहकार्यमा बितामोड सिटी सेन्टर इन्डेस्ट्रीज प्रा.लि. द्वारा आयोजित

प्रथम बितामोड जुता चप्पल व्यापर महोत्सव-२०८०

२०८० पुस ०८ गते देखि माघ ०८ गते सम्म

सहभागी ब्राण्डहरू :

आयोजक :

स्थान : बितामोड सिटी सेन्टरको प्राङ्गण

मिति : २०८० पुस ०८ गते देखि २०८० माघ ०८ गते सम्म

डा. विकाश जैशी, MD, DM
वरिष्ठ विशेषज्ञ - कल्पना लिमिटेड, प्रा. लिमिटेड, अल्सर
संस्था: प्रतिक्रिया अन्तर्राष्ट्रीय आईटवार, काठमाडौं

डा. दिपायन पाण्डे, MD
विशेषज्ञ - खाली लोगो, रोबर्ट्य, क्लूरोग
संस्था: प्रत्येक नाहिजाको अन्तर्राष्ट्रीय आईटवार

डा. आलोक झा, MD
विशेषज्ञ - मालसिक, लेशा, रोग (बाल तथा विशेष नानोविकिरण)
संस्था: प्रत्येक नाहिजाको पानिलो शालिबार

डा. केशव कु. मण्डल, MD
विशेषज्ञ - नवजात रिश्त तथा बाल रोग
संस्था: दैनिक रेता

डा. प्रेम ब. शाही, MS, FISS
प्रग्नु विशेषज्ञ - हाउजिङोला, लेशा तथा जेस्टर्डण संस्था
संस्था: दैनिक रेता

डा. हरिशंकर प्र. यादव, MD, FIEM
विशेषज्ञ - ग्रामेन्ह, शाइराइड, हम्गेन रोग । संस्था: दैनिक रेता

डा. धिरज ताप्राकार, MD
विशेषज्ञ - आवतरिक मेडिसिन तथा फिजिसियन । संस्था: दैनिक रेता

डा. धिरज गिरी, MS
विशेषज्ञ - नाल, काल, धाटी, टाउको रोग
संस्था: दैनिक रेता

प्रा. डा. अरुण सेढाई, MD, DM
प्रग्नु विशेषज्ञ - ग्रामोला (किडली), पिसाब रोग
तथा ग्रामोला प्रत्यारोगण फिजिसियन
संस्था: प्रत्येक महिना दिव त्रिपटलबाट

प्रा. डा. गौवराज ढकाल, MS, FISS
प्रग्नु विशेषज्ञ - ग्रामेन्ह (सायाना), लेशा, रोग
लेशा, दौड रोग/जर्जर

डा. धर्मागत भट्टराई, MD, DM
प्रग्नु विशेषज्ञ - बाल वारोग, बल्जी तथा रोग (प्रिरेला) (झग्जुलिटी) रोग
संस्था: प्रत्येक नाहिजा इच्छुलाईपर र सेन्टरबाट

डा. विवेक कटेल, MD, FRCI
प्रग्नु विशेषज्ञ - बालवारोग तथा (युरिक एसिट). जोनी रोग
संस्था: प्रत्येक महिना नयारो हास्पिटलबाट

जिवनरक्षा पोलिक्लिनिक
जिवनरक्षा एण्ड डाइगोनोएक्स सेन्टर प्रा.लि.
वितामोड-४, अद्यपुरेड, काठा (यामाहा शोरुन अगाडि)
जानकारीका लागि सम्पर्क ०२३-५३१२४०२०/०२३-५९१५६६६
प्रायोलोगी व्यावरणीयोशरापी/विशेषज्ञ ओपिडि.
हेल्पर प्रायोलोगी/डेन्टल/डिंटिल एक्स-रे

9817094601

आंमिंव्याचिंह

मिटरब्याज प्रताडना

कविता

आमा

• तुन्सी गिरिराई

वैशाख महिना, असिना पन्यो, त्यो माटो बसायो । बाटी र खेतमा, आमाको नाता, सर्वै रै रमायो ॥ वैशाख महिना, मप्को बोट, उप्रे हाँस्तछन् । फस्तीको बोट, हेर आमा, मुसुको हाँस्तछन् ॥ जेठको महिना, काभाको फेदमा, ती आमा भुलेकी । ती मकै गोइदै, मुसुक हाँस्दै, ती आमा सेकी । उमेरको धान, ब्याडका काखमा, ती आमा सेकी । कोदोको ब्याड, राखेर आमा, मुसुको हाँस्तछन् ॥ असर लायो, सिमसिम पानी, ती आमा रुफेकी । हरियो धांस, काटेर आमा, गाँधीभी पालेकी । ती कोदो रोपेछु, ती धान गोइदै, बारी र खेतमा । असर भाखा, घकाउँछन् एकलै, हरिया पालामा ॥

साउने भरी, ती आमासेंग, ती चरा रमाउँछन् । दुखरुसेंग, ती आमा पीन, बन्ना स्पाउँछन् ॥ खरेसेंग, खेल्दै र पौडै, खेतमा रमाउँदा । द्यार द्यार आवाज, दिन्छन् नि भ्यागुता, आमाको हाँसोमा ॥

भद्रोको महिना भैंसीको बच्चा, स्याहार्दा स्याहार्दे । भैंसीको दुधले नुहाउँछिन् आमा, त्यो बच्चा सँगसँगै । भद्रोरे मकै, पाकदछ जहाँ भद्रोको अन्तिममा । रमाउँछन् आमा, मकै र मोही, दिउँसोको नास्तामा ॥

अयोज महिना, दर्दैको चाड, औंगनमा आउँदा । भोडकाउँछिन् आमा, सम्फेर आफ्ना, सन्तती न आउँदा ॥ नवदुर्गामै, हिलो र मैती, जब त्यो हाँउँछ । आमाको धर, मुकिलो बन्छ, गेरु रड लाउँदा ॥ कातिक महिना, सयपत्री फूल, आमासै हाँसेका । मखमली फूल, गाँसेकी आमा, मामाको यादमा ॥ छोरा र छोरी, न आउँदा आमा, रोएकी सर्वै भै । पिडहरू सबै, रोएको देरिखन, ती आमा सर्वै भै ॥ माइस्स लायो, तोरीको फूलले, आमालाई नियाल्दा । मौरीको धुनमा, रमाउँछिन् आमा, सुगन्ध मौसममा ॥ धान पाक्यो अब, स्याहार्दिन् आमा, सन्तान समिझै । मानिन्दन् दुःख, परिश्रम गर्न, गीतको भाखामा ॥

पुसको महिना, जाडोले प्याँचक, आमाको पश्याई । चोलो र स्विटर, लगाउँछन् आमा, रङ्गिलो चौबन्दी ॥ त्यो चिसो दिन, त्यो चिसो रातमा, ती आमा गाउँछन् । गहतको भोल, यिए आमा, जाडोलाई भगाउँछन् ॥ माघको महिना, आउँदा आमा, खुलेमा रमाउँछन् ॥ कोदोको ढैंडो, खाएर आमा, मजुतुर भई उद्दर्दिन् ॥ शिवारात्रि पर्व, श्रीपञ्चमीसंगै, न्याना दिन आउँदा । ती आमा रुन्छन्, सन्तान आफ्ना, फर्केर न आउँदा ॥

फागुन महिना, होलीको मौसम, त्यो गाउँमा आउँदा । रडमा रुन्छन्, ती आमा फेरी, सन्तान समिझै । फलफूल फूल्न, हिमाल हाँस्छ, फागुनको महिनामा । फागुको भाखा, धन्कन्छ अनि, स्पाइलो भाखामा ॥

अङ्गुष्ठा लाम्छ, यो चैत महिना, बिरुवाबोटा । चैतको दरै, रुवाउँछ फेरि, सन्तानको यादले ॥ यो चैत महिना, वर्षको अन्तिम, हावा र हुरीले । ती आमा फेरी, वस्त छिन आप्नै, खेत र बारीले ॥

मन कि धनी, हृदय कि खानी, ती अझे रामी छिन् । हिमाल जस्ते, हाँस्दे र खल्ने, बारीमा रमाउँछिन् ॥ उकालो बाटो, ओरालो बाटो, आमाको दैनिकी । गाइँसीसँगै, स्पाउँदै आमा, पाखा कि सुन्दरी ॥

विज्ञ हुँ भन्ने, पढेका सन्तान, सहरमा रेमेका । गाउँको बाटो, कता हो कुनि, ती आमा बिर्सेका ॥ पाखाका चरी, छन् साथी उका, रमाउँछन् साथमा । मृगका उत्तरा, सँगसँगै हिँड्छन्, आमाको साथमा ॥

डा.नवीनबन्धु पहाडी

काठमाडौं चिसो कौरा जस्तो भूगोल । पुसको तुसारामा भने सिरेटोले गुट्युरु बनाए जस्तै खएको थियो । सङ्कम भरि सेताम्य छारिएको शीत र छारो मात्रै होइन बिहान उच्चालोसीं जुलुस जस्तो ढाकेर आउने हुसुमा हराएको सहर ब्युक्षिसकेको पनि थिएन । वस्तो बेला रलपार्कमा थेरा हालेर बसेका मिटरब्याज पीडितहरू जाडोले हालाई दुई रिप्रियले च्यापी पातलो बकेले ढाकेर गुडल्विदै कर्पाटिलो निद्रा बोलाउन अझै प्रयासरत थिए । नौतिर तारामाडल देखेने विपालले न तीनीहरूको जाडो छेक्क सक्यो न शीत ताप नै ।

रन्नपार्काई धेरिरहेको सडक आसापासमा पहेदारी गरे जस्तो उभिरहेका कपुरका बोटहरूलाई पैन चिसो लागेको छ यस्तिखेर ।

त्यसैले त त्यसमा रात बिताएका सेता बकुल्ला मर्यादामै कहिले पहेदारी फट्ट फटाउँछन्, कहिले उलुव रस्त निकाले जस्तै गर्छ ।

त्यसैले त त्यसमा रात बिताएका समयमा जमा गर्न नसकेर बाँको हको देखे भेने पनि म भाडा दिन्दु, बाँको राम्भुभदा भाडा लेउ भनिन्दालाई ।

सबैका प्रतिको यो उत्को उदार भाव देख्दा त अरभमा उनलाई कस्तैले नाप्रो हो भन्ने सम्बैरें । उत्को उदार र विशाल हुन्नप्रति नतमसक्त हुनै पर्दयो । थिए पनि ।

गैँडले प्रेले जब चाटन थाल्ल तब प्रेम स्वीकार मर्नहरूले मुत्युदण्ड पाउँछ । गोहीले चुहाएको आँसु पचातापको हो कि हर्षिको बुझन दिन हुँच । दोगरा बाबुसाहेबको नियत पनि गैँडा र गोहीको भन्दा फरक थिएन सायद ।

जस्तैले हुर्क्नासाथ बचेराको मुख देख्दैन । आजोको रात यहाँ बिताएपछि थाहा छैन भोलि कुन डाली स्पार्व बाँचुनु पर्ने हो ? नियातिको भलले उडेलिएका वुक्तहरूलाई

ठुलो हुक्का लगेर उद्दै नसक्ने गरी पछरे जस्तै ती मिटरब्याजपीडितहरूलाई गाँडाबाट उद्दै नसक्ने गरी पछारिएको छ । त्यसैले त यस्तो भलमा बढै आइहेकी हु कि जहाँ चुहाएको आँसु पर्चातापको हो कि हर्षिको बुझन कठिन हुँच । दोगरा बाबुसाहेबको नियत पनि गैँडा र गोहीको भन्दा फरक थिएन सायद ।

रामा रोशनी जनकपुको उहाँ अँध्यारो गल्लीभित्रको सानो गाउँमा बस्थिन् । उनका श्रीमान् निकै वर्ष अगाडि नै भारतमा काम गर्न जाँदा बितेका हुँच । भारतको रेलवे लाइनका स्थायी कर्मचारी उनका श्रीमान्दै निकै देख्दै ताप्रात गरेकी थिन अर्थात् छोरो पास भझिएको थियो उसका लागि तर खुसी आमाको लागि थियो ।

मान्छेले सम्यै रीहरहेने खुसी र आनन्दको आवश्यकतामै नै स्वर्को कल्पना गरेको आवश्यकतामै नै स्वर्को कल्पना गरेको यो पनि एक भ्रम नै हो । सम्यै सबै खुसी स्थिर रीहरहेने हो भने संसार स्वर्ग बनिदिन्थ्यो । मान्छेले थिएन नै एक विताप्राप्ति स्थिर आनन्द रहिएहोस । भन्ने जिम्मेदारी नै होला त्यसो भने गर्न नै एक विताप्राप्ति स्थिर आनन्द रहिएहोस ।

त अन्तको बुबाबाहिरकै न थियो । त्यसैले वरजमा वा मिटरब्याजमा नखोजी सुधे थिएन ।

मान्छेको नियति पनि चित्रितकै हुँच । सम्बन्धका चर्चाहरू एकनास नहुने रेहेछन् । नजिक वा टाढाको दुरी पनि त आधिकार आवश्यकता र मर्ने न परिभासित गर्ने रेहेछन् ।

आवश्यकताले टाढा र नजिक बनाउने नै यस विषयमा बोलन थालिन् । उमामा रोशनीलाई अलिंग भन्ने अवसर असर थालिन् । रोशनीलाई अलिंग भन्ने अवसर असर थालिन् । उमामा रोशनीलाई अलिंग भन्ने अवसर असर थालिन् । उमामा रोशनीलाई अलिंग भन्ने अवसर असर थालिन् । उमामा रोशनीलाई अलिंग भन्ने अवसर असर थालिन् ।

त अन्तको बुबाबाहिरकै न थियो । त्यसैले वरजमा वा मिटरब्याजमा नखोजी सुधे थिएन ।

मान्छेको नियति पनि चित्रितकै हुँच । सम्बन्धका चर्चाहरू एकनास नहुने रेहेछन् । नजिक वा टाढाको दुरी पनि त आधिकार आवश्यकता र मर्ने न परिभासित गर्ने रेहेछन् ।

आवश्यकताले टाढा र नजिक बनाउने नै यस विषयमा बोलन थालिन् । उमामा रोशनीलाई अलिंग भन्ने अवसर असर थालिन् । उमामा रोशनीलाई अलिंग भन्ने अवसर असर थालिन् । उमामा रोशनीलाई अलिंग भन्ने अवसर असर थालिन् ।

त अन्तको बुबाबाहिरकै न थियो । त्यसैले वरजमा वा मिटरब्याजमा नखोजी सुधे थिएन ।

मान्छेको नियति पनि चित्रितकै हुँच । सम्बन्धका चर्चाहरू एकनास नहुने रेहेछन् । नजिक वा टाढाको दुरी पनि त आधिकार आवश्यकता र मर्ने न परिभासित गर्ने रेहेछन् ।

आवश्यकताले टाढा र नजिक बनाउने नै यस विषयमा बोलन थालिन् । उमामा रोशनीलाई अलिंग भन्ने अवसर असर थालिन् । उमामा रोशनीलाई अलिंग भन्ने अवसर असर थालिन् ।

त अन्तको बुबाबाहिरकै न थियो । त्यसैले वरजमा वा मिटरब्याजमा नखोजी सुधे थिएन ।

मान्छेको नियति पनि चित्रितकै हुँच । सम्बन्धका चर्चाहरू एकनास नहुने रेहेछन् । नजिक वा टाढाको दुरी पनि त आधिकार आवश्यकता र मर्ने न परिभासित गर्ने रेहेछन् ।

आवश्यकताले टाढा र नजिक बनाउने नै यस विषयमा बोलन थालिन् । उमामा रोशनीलाई अलिंग भन

पृथ्वीनारायणले एकीकरण गरेको देशमा दलालको राज

• रमेश नेपाल

लोकतन्त्रमा जनमतको कदर हुँदैन भने किन चाहीयो गणतन्त्र? चोर, डाका र दलालहरूसे सम्बलेको मेरो देश सर्वसाधारण जनताको लागि बस्न लायक रहेन।

जनता मारेर दश लाख मूल्य तोक्ने मेरो देश, गिलो औंची आउँदा नेतालाई लाखी रुपैयौं तिरेर उपचार गर्ने मेरो देश। जनतालाई भुसुना र भुस्याहा कुकुर सम्भिन्ने मेरो देश, नेतालाई

सुरक्षा दिँदै दैनिक सुरक्षा भत्तामा खर्च गर्ने मेरो देश। जनतालाई महानी र अभावको उपहार दिने मेरो देश, नेतालाई भात्ता र सबै चिज बसेकै स्थानमा पूर्णाङ्गे मेरो देश, जनतालाई संधै सिटामोलको पनि अभाव गराउने मेरो देश, नेतालाई दैनिक लाखीको पानी पिलाउने मेरो देश। जनतालो मन नपरेको नेतालाई निर्वाचनको माध्यमबाट हराउने मेरो देश, अनि उनै जनतालो हराएका नेतालाई फेरी योग्य सम्भन्ने मेरो देश। सर्वसाधारण जनतालाई उमेर हद तोक्रे सरकारी जागिरबाट बच्चत गराउने मेरो देश अनि फिण्ड खानेबेलाकालाई प्रधानमन्त्री बनाउने मेरो देश। जनताको छोराछोरीलाई खाडी पठाए बेल्चा चलाउन लगाउने मेरो देश, अनि उडीबाट जनतालो पठाएको रेपिटेन्समा रमाउने मेरो देश। सबै कागजपत्र हुँदा पनि जनताको काम नवनिनी मेरो देश, नेताको एक कल फोनमा कागजपत्र बिनै सबै काम फर्ते हुने मेरो देश। त्यसैले

त अब मेरो देश हामीजस्ता सर्वसाधारण जनता बस्न लायक रहेन।

पृथ्वीनारायण शाह (वि.सं. १७९३-१८३१) शाहवंशीय राजा थिए स-साना राज्यहरूमा बाँडिएका बाइसे तथा चौबीसे राज्यहरूलाई एकत्रित गरी एउटै देश बनाएका कारण कारण उनी आधुनिक नेपालका निर्माता मानिन्थन।

तर, पृथ्वीनारायण शाहले राष्ट्रिय एकताको नाममा जाति-जनजातिहरूको गणराज्य कमजोर बनाएको र शाहवंशीय नश्लवाद लादोको भने मत पनि नेपाली राजनीति र समाजमा उत्तिकै छ। पृथ्वीनारायण शाहलाई राष्ट्रिय एकताको प्रतीक मान्नेहरूले पौष २७ लाई राष्ट्रिय एकता दिवसका रूपमा मान्ने गरेका छन्।

नेपालमा २००७ सम्म राणा शासन थियो। जब प्रजातन्त्र आयो त्यसपछि योगी नरभरिनाथले नेपालमा पृथ्वीनारायण शाहको जन्मोत्तस्व मनाउपर्णे लावड गरेका थिए त्योभार पहिला उनको जन्मजन्मनी राजा र राणा परिवारमा मनाइयो। २००९ सालदेखि योगी नरभरिनाथले सरकारसँग समन्वय गरेर एउटा समरोह समिति गठन गरी आफै त्यो समितिमा बसेर राष्ट्रिय एकता दिवस तथा पृथ्वी जयन्तीको रूपमा मनाउन प्रारम्भ गरेका थिए।

पृथ्वीनारायण शाहले स-साना क्षेत्र, जस्तै: (फिर्कोट, काली, लम्जुङ्ग गोरखा) मा राज्य गरिएको शाहवशलाई पूरे नेपालको राजवंश गरेका थिए उनले सुरु गरेको अधियान बढाए गएर नेपाल राज्यको सीमामा पूर्णमा टिष्ठा नदी, दीक्षिणमा मग्ध र पश्चिममा सतलज नदीमात्रमा विस्तार भयो। पछि नेपाल अघेज युद्धपछि सुगौली

सन्धिसम्म यो भू-भाग नेपाल अधिनस्थ थियो। पृथ्वीनारायण शाहले वि.सं. १८३१ माघे संकान्तिका दिन ५२ वर्षको उमेरमा नुवाकोट जिल्लाको देवीधाटमा देहवाया गरे पनि उनको अधियान बुहारी रासी राजेन्द्र लक्ष्मी, छोरा बहादुर शाहलागायतले अगाडि बढाए।

यो अधियानको पूर्णवारियां चाहिँ यिनका

काठमाडौं उपत्यकालाई विजय गर्ने मनसाय बाइसको थिए। वि.सं. १८९४ मा काठमाडौं आएका पृथ्वीनारायण शाहले गोरखा दरबारको तर्फाट त्याएका पागी भक्तपुरको राजा राणजित मल्ललाई दिए भने त्यसको कदरस्वरूप राणजित मल्लले राजकुमार वीरनरीराईंहाँ मल्लसँग उनको मित्री लगाइदिएका थिए।

उनको पहिलो विवाह मकवानपुरका राजा हेमकर्ण सेनको छोरी इन्द्रकुमारीसँग थिए।

पृथ्वीनारायण शाह गोरखाका राजा नरभूपाल शाह तथा रामी कौशल्यावतीका छोरा थिए। वि.सं. १८७९ पौष २७ गते विहीबारका दिन उनको जन्म भएको थिए। उनी बाल्यकालदेखि नै अत्यन्तै शूरवीर, तेजवीर, चुदिमान तथा मेहेनती खालका थिए। सुरुदेखियै नै उनलाई रामायण, महाभारत र पछि गएर शुक्रनीतिको ज्ञान दिइएको थिए। धनुवान, तरबार, धोडसारी रामितामा बसेर राष्ट्रिय एकता दिवस तथा पृथ्वी जयन्तीको रूपमा मनाउन प्रारम्भ गरेका थिए।

यिनको विवाह मकवानपुरको राजकुमारी इन्द्रकुमारीसँग भएको थियो। गोरखा र मकवानपुरबीच ओहोरोहोरो गर्नुपर्दा उपत्यकाको भू-बोनोट र त्यहाँको आधारिक अवशालाई उनले राम्रोसँग नियालेका थिए। त्यसको उन्नास राम्रोसँग १२०० घरुरुको जनतालाई ६ महिना खान पुने अन्नपात वा आधिक दैस्यत थिएन। त्यसैका उनले अन्नपातले सम्पन्न र उन्नतिशील

❖ बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

भापा र मोरडका वनमा छावा हुकाउँदै जंगली हाती

भापा(प्रस)। जंगली हातीले मोरडको बेलवारी र पर्वी नजिक भापाका दुई र मोरडको एक बेतना सिमसार रहेको वन क्षेत्रमा पनि हातीले छावा जन्माए छ।

संरक्षणविद्युरका अनुसार नवजात छावाको नवजात छावा साथमा हुँदा हाती अस्त्रवेलाभन्दा बढी आक्रमक हुने गर्नुपर्ने। त्यसैले उनीहरूको नजिक जानकारी दिएका छन्।

वन डिभिजन कार्यालय मोरडका प्रमुख विष्णुलाल थिएमिस्टे

बेतना सिमसाराजिकै जंगलमा छावा जन्माए अगाडि। अलीले छावा जन्माएको छ।

आरक्षको वनमात्र छावा जन्माएको छ।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको जंगलमा ३० वटा हाती रहेका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये २७ वटा यसैसाता भारत फर्किएका छन्।

भापाको सुखानुभाव नै नेपालको ३६ वटा हातीमध्ये